

Mūsu

draudze

Nāciet, pielūgsim Kungu!

in excelsis deo!

Decembris, 2025 Nr. 12 (151)

Lieltvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

*“Kad Cilvēka Dēls atnāks,
vai Viņš atradīs ticību virs zemes?”*

Dārgie ticības brāļi un māsas, Vispasaules Karaļa
Kristus uzticīgais ganāmpulciņ!

23.11. ar Vispasaules Karaļa Kristus svētkiem esam noslēguši Baznīcas liturģisko gadu, pateikdamies pēc svinīgās sv. Mises īpašā pateicības un slavēšanas dievkalpojumā par visām šajā Baznīcas gadā saņemtajām Dieva žēlastībām, arī par krustiņiem un pārbaudījumiem, ar kuriem Kungs pārbauda mūsu ticību un uzticību Viņam. Ar Adventa 1. svētdienu, kas šogad sakrīt ar apustuļa sv. Andreja svētku dienu, 30.11. uzsākam jaunu Baznīcas liturģisko gadu, kas ir jauns Dieva žēlastības laiks ikvienam ticīgajam. Kā mēs katrs izmantojam šo žēlastības laiku, vai tas ir stiprinājis mūsu attiecības ar Trīsvienīgo Dievu un Kristus dibināto Baznīcu kā pestīšanas institūciju? Vai šajā pāvesta Franciska pasludinātajā un uzsāktajā Cerības jubilejas gadā mūsos ir pieaugusi vai varbūt mazinājusies mūsu cerība un pašāvēība uz Kunga klātbūtni un palīdzību mūsu ikdienas dzīvē un daudzajās problēmās, kādas tikai pieaug šajos trauksmainajos laikos, kuri arvien vairāk sāk līdzināties bibliskajam pasaules galam caur jauniem kariem un dabas katastrofām pasaulē?

Jaunais pāvests Leons XIV, kuru man bija laime redzēt un dzirdēt personīgi 22.10. viņa trešdienas audiencē mana svētceļojuma laikā Romā, kurp devos 19.10., ir uzsācis savu 1. apustulisko ceļojumu uz Turciju un Libānu, lai svinētu mums visiem kristiešiem tik nozīmīgu notikumu: Nīkajas-Konstantinopoles koncila 325. gadā pasludinātā ticības simbola 1700 gadu jubileju. 27.11. pāvests ieradās Turcijas galvaspilsētā Ankarā, bet 28.11. devās uz jau vēsturisko pilsētu Nīkaju, kas šodien ir pārdevēta par Iznik pilsētu, lai kopā ar Konstantinopoles (šodien=Stambulas) pareizticīgo Baznīcas ekumēnisko patriarhu Bartolomeju I un daudziem citiem Austrumu patriarhiem un protestantu garīgajiem vadītājiem atkal pasludinātu šo tik svarīgo visiem labas gribas kristiešiem ticības simbolu un atjaunotu ticību vienam Trīsvienīgajam Dievam, par kura 2. dievišķo personu tik sīvi diskutēja toreiz pirmā ekumēniskā koncila tēvi, varonīgi aizstāvēdami Jēzus Kristus dievišķo dabu un vienbūtību jeb esamību ar Tēvu, ko noraidīja ariāņi. 29.11. pāvests un minētais patriarhs Bartolomejs I parakstīja ļoti svarīgu “Kopīgu deklarāciju”, kurā viņi apliecinā, ka ar stingru apņēmību turpina iet dialoga ceļu uz pilnīgu katoļu un pareizticīgo Baznīcas vienotību. Tādēļ ir tik svarīgi saglabāt 325. gada Nīkajas koncila ticības simbola “Es ticu” (*Credo*) teoloģisko un ekumēnisko mantojumu, kas mūs vieno vienā ticībā un pielūgsmē uz vienu Dievu trijās būtībā un dievišķajā dabā neatdalāmās personās: Tēvu, Dēlu un Svēto Garu. 30.11. pāvests Leons XIV svinēja kopā ar pareizticīgo Baznīcu sv. Andreja svētkus Stambulā, kur 357. g. bija atvestas sv. Andreja relikvijas, bet vēlāk no

Romas, kur tās 15. gs. bija atgriezuši krustneši, pāvests Pāvils VI 1964. g. atdāvināja sv. Apustuļa galvaskausu grieķu pareizticīgo Baznīcai Patras salā. Ar to atsākās dialogs starp katoļticīgo un pareizticīgo Baznīcām. Un pāvestu Leonu XIV var nosaukt par ekumēnisku pāvestu, kurš parakstīja cerības pilnu deklarāciju, kas paredz nākotnē, ja būs labā griba, svinēt arī Pashu kopā ar pareizticīgajiem, jo vairākās pareizticīgo Baznīcās Kristus Dzimšanas svētkus jau svin arī 25.12.

Dārgie Kristum ticīgie! Sagatavosim savas sirdis caur labu Adventa grēksūdzi uz Dieva Dēla pirmās atnākšanas Cilvēka miesā skaistajiem svētkiem 24.12., lai mēs būtu vienmēr nomodā par savu ticību, ka, Kristum otrreiz atnākot savā varenībā kā Karalim un Tiesnesim virs zemes, Viņš atrastu mūs labi sagatavotus uzsākt jaunu mīlestības ēru vienīgā debesu un zemes Valdnieka valstībā.

No visas manas pirms gada operētās sirds sveicu visus mūsu draudzes locekļus un draugus gaišajos un skanīgajos Kristus Dzimšanas svētkos, cerībā, ka tie mums visiem būs mierpilni un priecīgi. Lai Bērniņš Jēzus piedzimst katrā labas gribas cilvēka sirsniņā un dāvā visai pasaulei mieru un satiecību! *Pr. Andris Solims*

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Klāt laicīgā kalendāra gada noslēdzošais mēnesis. Kristieši gaida Kristus Dzimšanas svētkus, un visi labas gribas cilvēki cer uz miera iestāšanos un bezjēdzīgo karu izbeigšanos. Ne vienu reizi vien šī gada laikā esmu jutusi bailes: ja nu tomēr pasaule pilnīgi sajūk prātā un arī mūsu bērniem nākas piedzīvot kara šausmas...

Kā kristietei man bija jāpaļaujas uz Dievu. Kā māte es to tomēr līdz galam nespēju, jo biju spiesta “pieslēgt” kritisko domāšanu. Jānis neskaitāmas reizes man atkārtoja, ka man jābūt stiprai ticībā, bet pretī saņēma: “Tu nesaproti — es taču esmu māte!” Un šogad, gaidot Adventu, pēkšņi sapratu, ka esmu atradusi kādu, kam varu atdot visas savas bailes un pārdzīvojumus — Dievmāti.

Bērniņa Jēzus gaidību noslēgums Dievmātei nebūt nebija bezrūpīgs un komfortabls: vajāšanas, bailes no nāves, neziņa par savu un gaidāmā bērna nākotni. Jauna meitene, topošā māmiņa, tik liels Dieva apsolījums, apziņa, ka tevī aug kas dievišķs. Tik ļoti gaidīts mazulis un liela neizpratne par Dieva nodomu attiecībā uz viņu; līdzcilvēku noraidījums.

Šajos trauksmainajos laikos Dievmāte mūs māca paļauties. Un varbūt man ir vieglāk, zinot, ka arī Marijai klājās grūti, ka viņas dzīve bija pārbaudījumu pilna. Tādēļ viņas priekšā varu būt pilnīgi atklāta un ievainojama. Dievmāte mūs pieņem ar visām mūsu nepilnībām. Māte piedod visu un ir ar saviem bērniem vistumšākajos laikos. Ne veltīgi taču saka, ka tieši krīzes un sāpju brīžos Dievs saviem bērniem ir vistuvāk un nes viņus uz savām rokām, kad tie pakrīt.

Šogad Kristus silīte mani uzrunā citādi nekā iepriekšējos gados, kad priecājos par jaundzimušo Glābēju. Šoreiz mans skatiens ir pievērst Dievmātei. Viņa ir ar mums — neaizsargāta, pasaules nepieņemta, tomēr cerības un palāvības pilna.

Vēl mani stiprina pāvesta Leona vārdi: "Dievs mūs mīl, Dievs mīl jūs visus, un ļaunums neuzvarēs!" un "Mūsu Māte Marija vienmēr vēlas iet kopā ar mums, būt mums blakus, palīdzēt ar savu aizstāvību un mīlestību." Šos divus citātus tad arī ņemšu kā ceļa maizi nākamajam gadam.

Gaišus Kristus Dzimšanas svētkus un laimīgu Jauno gadu!

Rita Ķepure

P.S. Avots, no kura ņemti citāti - <https://www.katedrale.lv/index.php?id=26236>

"Bet Dievs ir uzticams" (2 Tes 3,3)

Taisnība. Es arvien pamanu, ka situācijās, kurās es no sirds saucu uz Kungu - Viņš nekavējas ar atbildi vai palīdzību. Tas palīdz grūtās situācijās stiprināt ticību, jo es zinu un redzu pēc savas dzīves faktiem, ka Kungs paliek uzticams un uzticīgs pat tad, kad es esmu tūkstošiem reižu atkritis un attālinājis no Viņa mīlestības. Tas vairo palāvību un rosina atcerēties par pateicību. Te es redzu līdzību ar ebreju tautu un viņu pestīšanas vēsturi, kuru tie vienmēr turēja dzīvā atmiņā, lai neaizmirstu lielās lietas, ko Kungs viņiem bija darījis, tos atpestījis no Ēģiptes verdzības. Atkārtošana - zināšanu māte.

Tas, kas pietrūkst, ir mana rīcība. Palikt klusumā, palikt lūgšanā, atbildēt uz Svēta Gara ierosmēm, mīlēt tuvāko... Es to rakstu un aptveru, cik grūti tas tomēr ir, jo miesa ir pagurusi, darbs un ikdienas pienākumi padara mani nervozu, nepacietīgu un izklaidīgu. Ir ļoti grūti palikt klusumā, jo prāts skrien kā prusaki, kad ieslēdz gaismu; ir grūti palikt maigam un mīlestības pilnam, kad esmu fiziski noguris un gribas atpūtu.

Tomēr. Ir arī citādāki mirklī, un atkal jau - tie nāk no Dieva puses, nevis ir manu pūļu augļi. Piemēram, Kristus Karaļa svētkos mēs bijām Kuldīgas Vissvētās Trīsvienības - Dzīvības Dievmātes svētvietā, un Mises laikā Dievs ļoti uzrunāja caur Evaņģēliju un priesteru sprediķi. Tas rezonēja tieši tajā, pēc pasaules standartiem, nabadzīgajā un aukstajā baznīcas ēkā - Kristus ir pavisam citāds Karalis, nekā mēs esam raduši redzēt "karaļus" pasaulē, un Viņš aicina sekot piemēram - arī būt ne tādām kā pasaule.

Es to it kā jau zināju; liekas, ka mēs, kristieši, taču to zinām, bet atkal - tas jāatgādina laiku pa laikam, lai tas "skanētu" manī. Pēc pieredzes zinu, cik grūti man to ir izpildīt, tāpēc tas ir dubultskaisti, ka Dievs vienmēr paliek uzticīgs un klauvē, un gaida, kamēr es atvērsu. Un es atvērsu, jo tieši Viņš manī ir ielicis šo dzīvo sirdi, kas pagurst, bet tomēr paliek uzticīga. Varbūt ne vienmēr, ne visās situācijās, bet es palieku Baznīcā, es palieku pie sakramentiem, pie lūgšanām un pateicības. Izklaidīgi reizēm, bet es palieku. Un tas ir tikai Viņa nopelns.

Tas man ļauj daudz vairāk būt mierā arī ar visām manām cerībām un nākotnes plāniem, apzinoties, ka tie var nepiepildīties tā, kā es to esmu iztēlojis vai vēlējis, jo esmu tikai cilvēks, bet Dievam ir plāns, kas piepildīsies un ir simtiem reižu labāks par manām idejām. Plāni neīstenojas - bet - vai tas ir slikti? Es aizvien pieredzu, ka tas ir uz labu. Mēs ģimenē esam nolēmuši turpmākos plānus kalendārā rakstīt ar zīmuli,

jo tie ļoti bieži tiek "rediģēti" - lai nebūtu jāsvīturo, jāņem dzēšgumija.

Ceļā no Es uz Tu

Ingus Liekniņš

Būt ar Kristu lielākoties, ja ne vienmēr, nozīmē pretoties pasaules upes straumei. Nevēlos un arī neesmu kompetenta komentēt politisko virtuvi valstī, Eiropā un pasaulē, taču kā jaunajai mammai gluži vienkārši nākas secināt - ja izvēlies laulību, ģimeni, bērnus, turklāt vēlies dzīvot Evaņģēlija garā, rēķinies ar šķēršļiem. Taču būt ar Kristu nozīmē arī nebūt pārsteigtam par to, ka ir šķēršļi! Mums tie ir apsolīti, taču tie nāk kopā ar mūžīgās dzīves apsolījumu.

Jēzus saka: "Ja kāds grib man sekot, tas lai aizliedz sevi un ik dienas ņem savu krustu, un seko man! Jo kas gribēs savu dvēseli glābt, tas to pazaudēs, bet kas savu dvēseli pazaudēs manis dēļ, tas to izglābs." (Lk 9, 23-26) Pasaule māca dzīvot sev un likt sevi Dieva vietā, Jēzus - nomirt sev, lai dzīvotu Dievam tagad un mūžībā.

Jēzus ir vienīgais Ceļš, kuru ir vērts iet! Viņš ir vienīgā Patiesība, kuras dēļ mirt! Viņš ir vienīgā dzīvība, kurā būt! Tomēr - lai neizklauskātos tikai pēc citātiem no iedvesmojošas grāmatas, varu pateikt, ka tieši izvēle sekot Kungam ļoti konkrētā veidā (manā gadījumā laulībā, ģimenē, bērnu audzināšanā, piedošanā un tuvāk mīlestības darbos) nodrošina arī iespējas sevis aizliegšanai Evaņģēlija garā ļoti konkrētā veidā: rūpēs par mājas darbiem, klātesot mīļajiem slimībā, paciešot daudz un dažādu fizisku neērtību, atbildot ar mīlestību, bet, ja neizdodas, lūdzot piedošanu...

Ja man nebūtu šo šķēršļu (lasi - dāvanu), es nekad nespētu aizliegt sevi, lai izvēlētos mīlēt tuvāko un tādā veidā tuvotos Dievam. Es turpinātu apcerēt pati sevi, varbūt būtu ievērojami "gudrāka" pasaules acīs, bet būtu pazudusi un nelaimīga. Tieši piedzīvojot dzīvi visā tās krāšņumā, baudot Dieva izvēlētas dāvanas, esmu lieciniece Viņa klātbūtnei arī vissīkākajās lietās. Viņš visu redz un dzird katru klusāko nopūtu, kas atskan manā sirdī, un ikdienas rosībā aicina: nāc, atpūties manās rokās, es par tevi gādāju!

Signe Liekniņa

Baltais dimants

Balts sniegs izrotājis laukus, mežus un pilsētas namus. Liekas, ka visapkārt drūmais noskaņojums paslēpies zem sniega. Dažkārt vērtīgi uz visu paraudzīties ar bērna acīm. Decembris savā ziemas skrējienā katru reizi cenšas sakraut man uz pleciem kaudzi ar darbiem. Es cenšos rotaļīgi ņemt vienu darbu, otro, trešo... Saprotu, ka visu izdarīt jau tā pat nespēšu. Steigā kādu darbu kā sniega piku mēģinu uzvest uz tuvāko pleciem. Pēc brīža atgriežoties, redzi, ka šāda darbu dalīšana ir novedusi pie vēl lielākas neizdarības. Mana darba galds izskatās kā pēc sniega kaujas. Es atpūšos, ka laiks ievilkt elpu, apstāties un pārdomāt. Dažkārt pie mierīgas dzīves noskaņas es panāku daudz vairāk nekā steigā cenšos visu paspēt izdarīt. Ar bērna nebēdnībām izdodas uzmundrināt citus tikai uz īsu brīdi. Šāda bērnišķīga noskaņa dažkārt palīdz neuztvert pasauli tik komplicētu, kaut gan tāda nu viņa ir un paliks.

Jauki, ja vari kā bērns nekur nesteigties, neuztraukties, bet atrast vēl kādu ziemas spēli, ar ko sevi šodien izklaidēt. Ar šādu bērnišķīgu noskaņu sevi mierinu un cenšos saprast, kuri ir tie darbi, kas man pašai patiesi jāizdara. Kas ir svarīgs šodien, un ko var atlikt uz vēlāku laiku.

Es varu uzticēt saviem vistuvākajiem sev svarīgas lietas līdz noteiktai robežai. Atminos, ka vienmēr varēju atstāt mammai savus mazos bērnus. Viņa vienmēr varēja parūpēties par mazbērniem, jo visus viņa ļoti mīlēja kā savus bērnus. Tā ir kā neredzama, stipra un vienota ģimenes saite, kas mūs visus vienoja. Es vienmēr varēju palūgties uz saviem vecākiem. Vienīgi, ja mani bērni bija apslimuši, tad šādas rūpes ņēmu tikai savā apgādībā. Es nevarēju būt vienaldzības ēnā kritiskā brīdī par to, kas patiesi man ir visdārgākais. Šodien tās visas mazās problēmas pārvērtušās par skaistām atmiņām. Tā ir svētīga dzīves dāvana būt mātei, dāvat dzīvību un rūpēties par bērniem, redzēt, kā viņi izaug.

Vecāku man blakus vairs nav, ja vien laiku pa laikam sapņos viņi atnāk pie manis. Dažreiz, lai pabrīdinātu par gaidām briesmām. Citu reizi, lai liktu aizdomāties par lietām, kuras esmu palaidusi garām. Es to uztveru kā Jēzus žēlastības dāvanu, ka es varu atkal tikties ar saviem mīļajiem savos sapņos.

Aizdomājos, kas vēl ir tās lietas, kuras nekad nevarēšu uzticēt citiem. Es nekad nevarēšu lūgt kādam manā vietā iet uz baznīcu, lūgties, izsūdzēt grēkus, skaitīt Rožukroni, pieņemt Dievmaizi. Tas ir visvērtīgākais, kas ar neredzamām saitēm vieno manu dvēseli ar Jēzu. Es saprotu to, ka tas noteikti darbojas caur mīlestības un dzīvības saitēm. Es varu tikai Jēzum uzticēt visas savas sāpes un problēmas. Un tā ir vēl viena Dieva dāvana, ko savā dzīves laikā esmu saņēmusi.

Nāk Ziemassvētku brīnumu laiks. Gribas ticēt visam skaistajam un labajam, ko Dievs vēl savos nodomos man atstājis zem eglītes nākamajam gadam. Vai es tomēr vēl gaidu kā bērns kādu dāvanu? Varētu būt, ka mani kāds mēģina vēl kārdināt kā mazu bērnu ar konfektēm. Savās vēlmēs un nodomos sapņoju par ko citu. Vēlējos rast vairāk spēku un laiku palīdzēt citiem.

Vai es ticu brīnumam? Apkārt valda noslēpumu un pārsteigumu brīdis. Ziemā kā balts dimants cenšas it kā kaut ko sasildīt, bet paliek savā spožumā auksta. Šis ir mīlestības piepildīts laiks. Es ticu, ka mīlestība un sirdsmiers paliks pie manis. Ar mīlestību un izpalīdzību varēšu dalīties un sasildīt līdzcilvēku dvēseles. Es ticu, ka Jēzus ir Ziemassvētku brīnums un lielākā dāvana.

Sarmīte Anna Zoltnere

Iededz sveci!

Novembra pelēkā migla klājas pār laukiem, mežiem un ūdeņiem, pārvērš zilaci Daugavu par teiksmaino veļu upi, kas smagi nes savus svina pelēkos viļņus, dārgas dvēselītes auklējot, bet pamestajos ābeldārzos šķiet migla izveidojusi seno saimnieku tēlus, kas klīst starp koku stumbriem, aplūkojot, vai vēl dzīvas viņu stādītās ābeles.

Reizēm domāju, vai manas mātes dvēsele arī klīst savas bērības takās, kur zuduši pat viņas dzimtas mājas pamati un tikai vientuļais bērzs liecina par seno māju vietu. Varbūt tomēr viņa ir tepat, man blakus? Pagājis jau gads, kopš māte aizgājusi mūžībā, bet es arvien naktī baidos skaļāk noklepoties, lai neiztraucētu viņas miegu. Viņa vēl arvien ir klātesoša manās domās.

Novembra grūtsirdība pamazām pārtop Adventa laika klusumā. Tas ir laiks, kad vakars satumst jau agrā pēcpusdienā. Liekas - istabas kaktos satupušas tumšas ēnas, bet es tās padzišu. Es iedegšu sveci.

Es palūgšos par mātes dvēseli, par krustmāti, kas

aizgāja tikai divus mēnešus pirms viņas, par visiem saviem tuvajiem un mīļajiem, kas nu jau atrodas Dieva valstībā. Svecēs nemierīgā liesmiņa aiznesīs manas skumjas un rūpes debesīs, bet pie manis atnāks miers.

Es iedegšu sveci. Es lūgšu, lai tās liesma aiznes pāridarījuma sāpes, muļķu izplatītas un neliešu radītas tenkas uz Visuma izgāztuvi, kur nonāk viss ļaunais. Esmu dzirdējusi sakām, ka dzīve ir grūta un netaisna. Tas nav tiesa. Dzīve ir Dieva dāvana, bet grūtu un netaisnu to padara cilvēku ļaunums.

Es iedegšu sveci. Lūgšu, lai Dievs vada manus ceļus, manu domu plūdumu. Ieskatīšos sevī, pārbaudīšu, vai aizvainojums un rūgtums dvēselē nav pārvērties par ļaunumu, atlaidīšu visu, lai izkūp svecēs liesmā. Iededz sveci arī Tu!

Padomāsim un atlaidīsim visu slikto, lūgšim par grēciniekiem, kas atteikušies no Dieva noliktajiem baušļiem, pārdevuši savas dvēseles un kuriem lielāko prieku sagādā iespēja nodarīt kādam ļaunu.

Kad svece būs pārstājusi sprakšķēt un dūmot, kad tās liesmiņa degs mierīga un spoža, pateiksim paldies par savu dzīvi, par to, ka mums vienmēr blakus ir bijis Sargeņģelis, kura klātbūtne ne reizi vien atklājusies bīstamās situācijās.

Lūgšim Dieva žēlsirdību mūsu zemei un pasaulei! Ir Advents, klusais laiks, Dieva žēlastības laiks. Iededz sveci!

Rita Bobkova

Gaišais novembris mūsu tautai

Novembra mēnesī kļūst arvien tumšāki

vakari, bet mūsu Latvijas cilvēkiem Dievs sūtīja šajā laikā īpaši gaišus svētkus. Mūsu ģimenē un dēlu ģimenēs vienmēr Valsts svētki tiek uzskatīti par īpašiem – savas zemes mīlestība tiek audzināta jaunajai paaudzei ikdienā, bet novembrī to pastiprina svētku pasākumi un noskaņa valstī, novados, ģimenēs.

Lāčplēša dienā noliecam galvu, pateicamies un lūdzam Dievu par mūsu zemes varoņiem, par viņu drosmi un uzpurēšanos, kas ļāva mūsu tautai iegūt brīvību. Lūdzam arī mums gudrības, vienotības un saskaņas žēlastību, lai spētu visi kopā saglabāt un nosargāt šo brīvību. „Latvijas valsts ir mūsu Noasa šķirsts, kurā patverties no nogrimšanas pasaules okeānos. Ja nebūs nacionālas Latvijas valsts, drīz vien nebūs arī latviešu.” (emeritētais LELB arhibīskaps Jānis Vanags). Ikdienā lūdzam Dievu par abiem dēliem – zemessargiem.

Godā turam tos, kuri izcīnījuši mūsu brīvību, un lūdzam Dieva žēlastību tiem, kuri par to stāv šodien arī 18. novembrī. Ikdienā, diemžēl, Latviju biežāk kritizējam, retāk cildinām. Taču tā ir mūsu vienīgā vieta pasaulē, kur varam strādāt, sevi attīstīt, kopt mūsu tradīcijas, veidot ģimeni un audzināt bērnus. Lūgšim Dievam spēku un mīlestību strādāt Dzimtenes izaugsmei, pieņemt savādo, neatstunt vājāko, piedot citādi

domājošiem, stingri un atbildīgi stāties pretī ļaunumam. Sakopsim mums atvēlēto zemes pleķīti, savas mājas pagalmu, izaudzināsim savas zemes patriotus!

Pateicībā un pazemībā lūgšim mieru un svētību mūsu Māras zemei, tās cilvēkiem un mūsu ģimenēm! Dievs, svētī Latviju!

Antija Vēvere

Decembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana, adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās (vigīlijas): sv. Mise pl.18:00.

04.12. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

05.12. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

**8. decembrī — Dievmātes Bezvainīgās
Ieņemšanas obligāti svinamie svētki:**
18:00 — svētku sv. Mise un Veltīšanās
akts Dievmātes Bezvainīgajai Sirdij.

**Kristus Dzimšanas svētku
dievkalpojumu kārtība**

Lielvārdes Romas katoļu draudzē 2025. gadā

24. decembrī - Kristus Dzimšanas svētku vigīlijā:

18:00 – Vigīlijas svētā Mise ar bērnu procesiju uz
Betlēmes stallīti.

25. decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

0:00 – Pusnakts jeb Ganiņu sv. Mise.

10:15 - Kristus Dzimšanas svētku Laudes
(Rīta slavas dziesmas). **11:00** – Dienas svētā Mise.

26. decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas svētkos –

18:00 – Lielvārdē: sv. Mise.

28. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos:

11:00 – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise, kuras laikā
laulātie pāri atjaunos Laulības solījumus.

31. decembrī – Vecgada dienā:

12:00 – Pateicības sv. Mise un Himna “Tevī, Dievs,
mēs slavējam” (*Te Deum*).

**Pusnaktī (0:00) - Jaunā gada iezvanīšana un
Rožukronis pie “betlēmites” (privāti!).**

**1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva
Mātes svētkos: 17:00** – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise.

Visiem novēlam mierpilnus Kristus Dzimšanas svētkus!

19.11.2025. dzīves 89. gadā Radītājs noslēdza
Rīgas palīgbīskapa Andra Kravaļa un priesteru
Ilmāra un Jura Kravaļu tēva Antona smago
krustaceļu. Izsakām sievai Marijai, 4 dēliem un
meitai Māritei visdziļāko līdzjūtību. Esam vienoti
lūgšanās par Antona dvēselīti.

Pr. Andris Solims un Lielvārdes draudze

Pateicības

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem mūsu un
citu draudžu locekļiem, draugiem un
labdariem par izteikto atbalstu caur
lūgšanām un ziedojumiem mūsu dievnama
atjaunošanas un uzturēšanas darbiem.
Paldies visiem, kuri neizklīda pa svešām
draudzēm, bet palika savas draudzes
patrioti, to uzturot garīgi un materiāli arī
pēc pandēmijas! Lai Dievs Jūs dāsni atalgo
par drosmi un patriotismu!!! Turpināsim
ziedot un aktīvi iekļauties draudzes dzīvē!

Lai Dievs bagātīgi svētī ikvienu mūsu sponsoru!

Sirsnīga pateicība mūsu ministrantiem,
ērgelnieci Evijai, koristiem, Verīnai un visiem
dievnama uzkopējiem un uzturētājiem par
nesavtīgu kalpošanu Kungam mūsu draudzē 2025.
gadā! Lai jums laba veselība un prieks turpināt
kalpot Dievam arī jaunajā Baznīcas 2026. gadā, ar
ko sveicu visus mūsu draudzes locekļus!

Mīļš paldies par jūsu lūgšanām arī par mani!
Lūdzu jūsu lūgšanu atbalstu arī turpmāk! Es
lūdzu par jums visiem katru dienu. Būsim vienoti!
Lūdzu arī piedošanu visiem aizvainotajiem!

prāvests Andris Solims

21.12., Adventa IV svētdienā,
pl. 11:00 sv. Mises laikā tiks
pasvētītas Jūsu atnestās Bērna
Jēzus figūriņas un “betlēmites”.

Apsveicam! Dzimšanas dienā:

Martu-Annu Čubatjuku (02.12. – 6
gadiņi); Sarmīti Zoltneri (09.12.);
Elmāru-Pāvilu Ziemeli (21.12.);
Elizabeti Vingri (23.12.); Viktoriju
Boļšaku un Regīnu Dzelzīti (24.12.) u.c.

Vārda dienā: prāvestu Andri Solimu, dekānu Andreju
Kazakeviču un visus vārda brāļus priesterus,
bīskapu Andri Kravali, Andrīti Klimkānu, mazos
Andrīti Vingri un Andreju Grzimolovski no
Dublinas, Andreju Griķi no Jūrmalas un citus
(30.11.); ērgelnieci Eviju Persidsku (3.12.) u.c.

Sirsnīgi sveicam katoļu Radio Marija Latvija 10.
Dzimšanas dienā (8.12.)! Klausieties to FM frekvencēs
97,3 vai internetā: www.rml.lv un atbalstiet finansiāli!

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims, mob.t.:29855768;
e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv; facebook.
com/lielvardesbaznica; youtube.com/@lielvardesdraudze